

Rovdjuren är inte för många bara för att vissa intressegrupper tycker det

Den invandrande "Pessinkivargen" som inte syns till på ett år dyker upp och visar sig ha fått valpar i Gävleborgs län – den första varg på 17 år som lyckats ta sig ända fram och få kontakt med våra mellanskandinaviska vargar. Samtidigt duggar skydds jaktansökningar från olika områden rätt. Inte minst beslutet av Naturvårdsverket om skydds jakt på den varg som rör sig nära Stockholm upprör. En anledning är att man inte verkar förstå symbolvärdet. Vargmotståndare har försökt att få frågan om varegens existens till att vara en konflikt mellan glesbyggd och storstad, då är vargar nära storstäder extra viktiga. Tänk att vi hade en varg bara några mil utanför Stockholm som sköts utan att myndigheterna först tagit reda på dess ursprung!

Vargmotståndares argument i debatten får det att framstå som att det kryllar av vargar i mellersta Sverige. Men om vi räknar på 200 vargar i mellersta Sverige som har en yta på 1200 kvadratmil, skulle det rent matematiskt bli en varg per sex kvadratmil. Vargrevir är dessutom större så chansen att få se frilevande vargar är fortfarande mycket liten även i varglän.

Från jägarhåll framförs allt oftare påståendet att det blivit ont om jaktbart vilt i skogarna och att detta till största delen beror på att stammarna av varg och lo har ökat. Hur kommer det sig då att viltolyckorna samtidigt ökar kraftigt? En del kan förklaras med att vildsvinen ökar men faktum kvarstår att olycksstatistiken för både rådjur och älg ökat med cirka nio procent i år. Ökningen gäller även i län med både lodjur och varg.

Vi måste kunna se betydelsen av att ha ett rikt djurliv, bestående av både rovdjur och jaktbara arter.

BÅDE JÄGARORGANISATIONER OCH rennäringen för fram att rovdjursstammarna är för stora. Genom hur ersättningen till rennäringen är utformad finns det en tydlig risk för över-skattning av både lodjurs- och järvstammarna inom renskötselområdet. Renskötseln talar också om toleransnivåer för rovdjurstrycket. Kan detta vara rimligt i samebyar med ett renantal som ibland kraftigt överstiger det högsta tillåtna? Det blir i mina ögon då inte så konstigt om slaktvikter går ner och att dessa byar även får en sämre kalvöverlevnad. Det borde stå klart för de flesta att renantalet måste beräknas på markernas möjlighet att ge näring till renarna.

I 40 procent av Sverige, renskötselområdet,

vill man inte att det ska finnas varg. När det gäller lodjur, björn och järv så talas det om att det bara får finnas ett visst antal föryngringar inom varje län. Jägarna talar om att vi står inför en vargexplosion som inte går att hejda och kräver vargjakt. De ska också se till att vargarna är jämnt spridda över landet för att inget län ska behöva ha mer än 1-2 vargföryngringar och andra län vill ha nolltolerans. Björnstammen sägs vara för stor. För vem? Varför ska vi skjuta björnar som äter myror, bär och växter? Jakten bör inriktas på skadegörande individer och inte som nu, på ett visst antal per län.

Naturvårdsverket ska också snart fatta beslut om nästa års lodjursjakt som enligt föreningens åsikt måste vara mycket begränsad, då antalet föryngringar under 2008 ligger långt under miniminivån. Jakten får bara genomföras på skadegörande individer. Jägarorganisationerna vill dock öka avskjutningen.

VI RISKERAR MED förslagen om regionalisering att en gemensam rovdjurspolitik förvandlas till lika många lokala beslut som det finns län. Då riskerar det att bli som i Norge med en kraftig jakt på alla rovdjur. De sköt ner vargstammen för några år sedan och har idag bara enstaka vargföryngringar och har reducerat sin järvstam kraftigt två år i rad.

Vetskapen om att Sverige har åtagit sig ett långsiktigt ansvar för artbevarande syns inte mycket av i debatten. Avgörande beslut om Sveriges framtida rovdjurspolitik tas av riksdagen i vår. Tycker du att SRF hörts för lite så stämmer säkert det – en viktig orsak är att vi är för få. Nu måste vi bli fler medlemmar. För ju fler vi är desto lättare får vi gehör för våra åsikter. Just nu är vi precis lika många medlemmar som ifjol. Om alla värvar minst en medlem så är vi dubbelt så många. Det skulle sända en signal!

MATS HANSSON
ORDFÖRANDE

Foto: Lina Ricklund

Våra Rovdjur ges ut av Svenska Rovdjursföreningen och kommer ut fyra gånger/år

Adress

Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
info@rovdjur.se

Telefon

08-441 41 17

Hemsida

www.rovdjur.se

Medlemsavgift

250 kr, familjemedlem 30 kr,
betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

För medlemmar boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Prenumeration

250 kr, betalas till bg 5509-3876
eller pg 149 42-7.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se.

Redaktör

Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 08-642 47 04
tatjana.kontio@rovdjur.se

Ansvarig utgivare

Björn Ljunggren
013-525 77
bjorn.ljunggren@rovdjur.se

Redaktion

Tatjana Kontio
Ylva Lindberg
Björn Ljunggren
Anders Bjärvall

Medverkan med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Rovdjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle. Välkommen med text- och bildbidrag!

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 1 2009
11 januari 2009

Tryck

Ljungbergs tryckeri, Klippan

Upplaga

5 000 ex

Omslagsfoto

Lina Ricklund, vargvalp (hägn)